

Publicerad 2012-08-14 17:10 av smultronbergen

Jean, i narcissismens spricka

Klösamajja är på skogstur
jagar katt

klyver delar av granit i glömd lövskog

det luktar, av sammanblandade kontexter

en doft har sprickan

Jean är ingen man för Julie

visserligen, enligt definitionerna

symbolen det intressanta,

Jean luktar till sig kvinnors skatt, de som kan lyssna
nätterna igenom, lyssna på den sorts musik, där rytmer
som förmedlas passeras genom ångvältspedagogik,

ta min nakna längtan, stanna helgen ut,

Aldrig stör man en man som Jean,

En man som Jean, är en teaterns man,
Filar på rekvisitan inför de livssteg som han tar,

Fröken Julie har sett hans nakna själ spricka upp
då var Jean nära branten, inför hela kärlekstanken,

barfotadansen han förmedlar, är likt illusionen
skapad,

En man likt Jean, drar i sig en hela whisky, lite i taget,

drar in sitt offer sakta, likt lager av en linda,

han är alltid nära, illusionen, av detta vill han förmedla,

När den dagen inföll för Julie var Jean dyngrak

Jean berättade då en berättelse om hur många pavor livsvalsen
rörde sig uti,

de var realistiska till antal,

På morgonen är den nakna gråten,
upptorkad,

Ridån tillbakadragen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten